

ÖSSZEFOGLALÓ

9. FELSŐOKTATÁSI KÖRNYEZETTUDOMÁNYI KÉPZÉSI ANKÉT MUNKÁJÁRÓL

I. Képzési Ankét eseményei

Az Eötvös Loránd Tudományegyetem (ELTE) Környezettudományi Centruma vállalta el 2009. novemberében Nyíregyházán, hogy a következő, 9. Felsőoktatási Környezettudományi Képzési Ankétot (FKKA) Budapesten szervezi meg. Így a 9. FKKA-t az ELTE Lágymányosi Campusán tartottuk meg 2010. december 3-án és 4-én. A rendezvényen a környezettani és környezettudományi felsőoktatásban szerepet vállaló hazai felsőoktatási intézmények érintett vezető képviselői jelentek meg.

Az Ankétot **Kiss Ádám** egyetemi tanár, a ELTE Környezettudományi Centrumának vezetője nyitotta meg. Ezután **Michaletzky György** az ELTE TTK dékánja rövid, egyetemtörténeti elemeket tartalmazó előadásban üdvözölte a megjelenteket. — Megjegyezzük, hogy dékán úr utalt egy környezettudományi szervezeti egység megalapításának szükségességére a házigazda egyetemén.

Az ünnepélyes megnyitót követően **Ángyán József** egyetemi tanár, a Vidékfejlesztési Minisztérium parlamenti államtitkára tartott előadást a környezetpolitika aktuális céljairól, eszközeiről és lehetőségeiről. Az előadást kerekasztal-megbeszélés követte, melynek súlypontja a környezetpolitikai kérdéseknek és a felsőfokú környezeti szakképzés kapcsolatának megvitatása volt. Az igen élénk vitában felmerültek a környezettan tanárképzés, valamint a felsőoktatási intézményeinkben folyó környezettudományi képzések és kutatások problematikája is. A hozzászólók egyetértésben hangsúlyozták a gyakorlati képzés fejlesztésének szükségességét. Felvetették egy, a Kárpát-medence intézményei által közösen kifejlesztendő és használandó korszerű infrastruktúrájú környezettudományi terepgyakorlati telephely kialakítását. Javaslat is érkezett arra, hogy ennek esetleges helyszíne lehetne a Nyugat-Magyarországi Egyetem sümegi gyakorló telepe. Az erdélyi Sapientia Egyetem képviselői is készek bekapcsolódni hasonló regionális együttműködésekbe saját infrastruktúrájuk felajánlásával. — A résztvevők kérték Ángyán államtitkár urat, hogy a környezetpolitika prioritásainak nyilvánosságra hozatalával a VM segítsen orientálni a felsőoktatási intézmények környezettudományi kutatási feladatainak kitűzését és összehangolását.

Az ebédszünet után **Szarka László** egyetemi tanár (NyME-MTA) tartott plenáris előadást „Melyek a legnagyobb környezeti problémák?” címmel.

A következő szekcióban intézményi beszámolók következtek, melyben a környezettan BSc képzési tapasztalatairól számoltak be az előadók. A Debreceni Egyetemről **Lakatos Gyula** intézetigazgató és **Csige István** tudományos főmunkatárs, az egeri Eszterházy Károly Főiskoláról **Kárász Imre** intézetigazgató egyetemi tanár, az ELTE-ről **Weiszbürg Tamás**, a BSc oktatás szakfelelőse, a kolozsvári Sapientia Erdélyi Magyar Tudományegyetemről **Urák István** tanszékvezető és a Nyíregyházi Főiskoláról **Kiss Ferenc** dékán tartott előadást. — A szekció második részében Nyugat-Magyarországi Egyetem soproni campusán folyó munkát **Rétfalvi Tamás** docens, a Savaria Központ tevékenységét **Béres Csilla** főiskolai tanár ismertette. A Szegedi Tudományegyetemről **Rakonczi János** központvezető, a Pannon Egyetemről **Padisák Judit** professzor asszony tartott beszámolót.

Az FKKA résztvevői este az ELTE Ásványtárában jöttek össze. A vacsora után tartalmas, hosszú, kötetlen beszélgetésre került sor, amelynek fő témái a hazai környezetvédelem általános kérdései és a környezeti képzés és nevelés erősítésének lehetőségei voltak.

Az Anket következő napja, 2010. december 4-e **Mócsy Ildikó** professzor asszony (Sapientia Erdélyi Magyar Tudományegyetem, Kolozsvár) „A környezettudomány megjelenése a természettudományok történetében” című plenáris előadásával kezdődött.

A következő szekció a mesterszakos képzési tapasztalatokkal és az egyetemi szintű környezettan tanárképzéssel foglalkozott. Ebben a szekcióban **Lakatos Gyula** intézetigazgató (DE), **Gálfy Márta** főiskolai tanár (SzTE) és **Szabó Mária** intézetigazgató egyetemi tanár (ELTE) tartottak előadásokat. Megállapították, hogy a természettudományos tanárképzés országos szinten komoly válsággal küzd, amit a jelentkezők számának igen alacsony szintje mutat. Ugyanakkor nincsen megnyugtatóan megoldva a környezeti problémáknak a közoktatásban való megjelenése és annak kezelése sem.

Az FKKA utolsó, záró szekciója az Anket munkáját összegezte, értékelte.

A szakmai program után a 9. FKKA résztvevői közül az érdeklődők megtekintették a TTK Természettudományi Múzeumát. Itt a múzeum irányítója, **Zboray Géza** egyetemi adjunktus úr adott szakszerű vezetést.

II. A 9. Felsőoktatási Környezettudományi Képzési Anket megállapításai és javaslatai

1. Az Anket résztvevői javasolják, hogy a Nemzeti Alaptanterv újrafogalmazásánál a környezeti képzési és nevelési kérdések a fontosságuknak megfelelő hangsúllyal szerepeljenek.
2. Egyetértünk a felsőoktatási környezeti szakoknál a nulladik évfolyam bevezetésének lehetővé tételével a szakmai felzárkóztatás elősegítésére. Megfontolandó, hogy ez a természettudományos szakokon — legalább részben — állami finanszírozást kaphasson.
3. Egyetértünk a környezeti szakok esetén azzal, hogy két emelt szintű érettségi hosszabb távon felvételi követelménnyé váljon, ha a természettudományos szakoknál általában ez lesz az elvárás.
4. A felelős környezettudatos értelmiség nevelése céljából (továbbra is) szükség van környezettan alapismeret tárgy kötelező oktatására a természettudományi és műszaki képzésekben, és javasoljuk a kötelező bevezetésére a bölcsészképzésben, a teljes tanárképzésben, a jogi és közgazdász képzésekben is.
5. Elkerülhetetlennek látjuk és ezért szorgalmazzuk, hogy Környezettudományi tanszék/intézet (szervezeti egység) jöjjön létre minden, a területen képzést folytató felsőoktatási intézményben, a a minőségbiztosítási elvárásoknak megfelelően. A hatáskörök ott legyenek, ahol a feladatok jelentkeznek.
6. Problematikusnak tartjuk, hogy a nyelvvizsga hiánya miatt sok, egyébként végzett hallgató nem kap oklevelet. Megítélésünk szerint ez hosszútávon közoktatási feladat: azt kell elérni, hogy már nyelvvizsgával jöjjenek a felsőoktatási intézményekbe a felvett hallgatók. Az Anket résztvevői rövidtávon sem támogatják az „amnesziát”, de ösztönözik, hogy az intézmények saját hatáskörükben segítsék a nyelvtudás megszerzését
7. Az Anket résztvevői ismét megtárgyalták a környezeti képzés helyzetét a közoktatásban. Megítélésük szerint a közoktatásban nem szerepel a fontosságának megfelelő súllyal a környezeti problémák ismerete, a környezeti ártalmak elkerülésére való nevelés. Tekintettel arra, hogy a környezeti kérdéseknek a többi tárgy kereteiben való mátrix oktatása a tapasztalat szerint kevésbé eredményes,

javasoljuk az általános iskola felső tagozatában és a középiskola 11, vagy 12 évfolyamán az integráló környezeti tantárgy, a környezettan bevezetését. — A Tanár-Környezettan tanárképzés fenntartását értéknek tartjuk.

8. A előzőekben megfogalmazott általános célok érdekében a tanárképzés területén a következő konkrét javaslatokat tesszük:

- térjünk vissza a kétszakos, egyívű, osztatlan képzéshez,
- a képzés keretein belül a környezettudományi és pedagógiai kreditarány elmozdítása a szakmai ismeretek javára,
- a közoktatásban már 11 éves kortól szükségesnek látjuk a környezettan tárgy kötelező bevezetését.

9. A tanártovábbképzés intézményesítése szükséges:

- a környezettan szakos tanároknak,
- a természettudományos tanároknak,
- az UNESCO elvárásoknak megfelelően *minden* tanárnak.

10. A környezettudományi kutatás területén: várjuk a Vidékfejlesztési Minisztériumtól a szakmai kutatási prioritások, főirányok meghatározását és felsorolását. Ez lehetőséget adna a felsőoktatási intézmények kutatóinak, hogy olyan kutatásokba kapcsolódjanak be, amelyeket az ország környezetvédelmi problémáinak megoldása érdekében végeznek.

11. Javasoljuk, hogy legyen pályázati forrásokban is megjelenő prioritása a környezeti kutatási, oktatási és alkalmazási témáknak. A közjó alapján elosztott állami források tükrözzék a környezeti prioritását.

12. A környezettan, környezettudományi végzettségű oklevelekkel ma rosszak az elhelyezkedési lehetőségek. Ennek okát abban látjuk, hogy a környezetvédelem egésze, mint a társadalmi szolidaritás egyik területe jelentősen meggyengült az utóbbi években Magyarországon.

Munkahely-lehetőségeket kell keresnünk a környezettan, környezettudományi szakokon végzett felsőfokú szakembereknek. Ennek fórumai:

- mérnökkamarán belül külön egy tagozat — jelenleg a mérnök/agrár — foglalkozik vele,
- A felsőoktatási közösségnek különlegesen fontos lenne, ha minden fórum betartaná a már meghozott jogszabályokat a környezetvédelmi szakemberek alkalmazásánál. Javasolunk egy általános ellenőrzést ezen a területen! Minden álláshelyre a jogszabályoknak megfelelő képesítésű szakember kerüljön. — Ez az egyik első mozzanata lehetne a minisztérium és a felsőoktatás munkaerő-piac-orientált együttműködésének.
- A helyi (települési, vagy regionális) környezetvédelmi tervek kidolgozásánál szorgalmazzuk, hogy jogszabály írja elő a helyi szakemberek bevonását.
- Feltárandó a felsőfokú szakképzés bevezetéséből származó lehetőség! Fel kell tárnunk, hogy a környezettudomány területén: melyek azok a szakmák, amelyeknek munkaerő-piaci relevanciájuk van. Ezzel kapcsolatban felajánljuk együttműködésünket a Vidékfejlesztési Minisztériumnak.

13. Szükséges, hogy közösségünk rendszeres kapcsolatot tartson

- a felsőoktatásért felelős tárcával (most NEFMI) és a képző helyekkel,
- a szakminisztériummal (Vidékfejlesztési Minisztérium) és a szakhatóságokkal.

14. A Vidékfejlesztési Minisztérium és az Nemzeti Erőforrás Fejlesztési Minisztérium (NEFMI) közösen segítse a környezettan szakon a nélkülözhetetlen nyári gyakorlati képzés megvalósulását. Ehhez szükséges:

- pályázatok a laboratóriumi fejlesztésekre,
- szakspecifikus felsőoktatási gyakorlati helyek kialakítása,
- erdei iskolák (8. FKKA javaslatai),
- közös terepgyakorlati hálózat kialakítása a már meglévő bázisok (Sümeg, Telkibánya, Bugac-Kömpöc, Tiszafüred (Tisza-tó)) fejlesztésével és továbbiak létrehozásával,
- együttműködés a szakmai anyag kidolgozásánál,
- kapcsolaterősítés a határon túli képzőhelyekkel,
- a hat hetes szakmai gyakorlathoz állami hivatalok, intézmények stb. befogadási készsége (szaktárca segítsen szakmai képzőhely-hálózat kialakításában).

15. Megjegyzések a felsőoktatási törvény-koncepcióhoz:

- a felsőoktatási intézmények több szinten oktatnak, a megfelelő szintet kell megtalálni,
- felvételnél: komolyabb szakmai ellenőrzés a belépésnél,
- felzárkóztatás finanszírozása szükséges,
- finanszírozás területén a koncepció alapvetően helyes, átlátható algoritmus kell,
- meg tárgyalandó: kell-e szakképzettség adása az alapszak után, vagy elég a végzettség igazolása?

16. Az Felsőoktatási Környezettudományi Képzési Ankét a jövőben a Sapiientia Erdélyi Magyar Tudományegyetemet és a Wesley János Lelkészképző Főiskolát a meg fogja hívni.

A következő ankét helyszíne Veszprém, szervezője **Padisák Judit** a Pannon Egyetem professzor asszonya lesz.

Budapest, 2011. január 11.

Kiss Ádám
egyetemi tanár
az ELTE Környezettudományi Centrumának vezetője

Mellékletek:

- 1) A 9. Felsőoktatási Környezettudományi Képzési Ankét programja***
- 2) A Sapientia EMTE képviselőinek javaslata***
- 3) A résztvevők listája***

1. Melléklet: A 9. Felsőoktatási Környezettudományi Képzési Ankét programja

**9. Felsőoktatási Környezettudományi Képzési Ankét
Program**

Budapest, 2010. december 3-4., ELTE TTK, Lágymányi Campus

2010. december 3. (péntek)

10:30-11:00: Regisztráció, találkozó az FKKA helyszínén

Helyszín: *ELTE TTK Lágymányosi Campus, Északi Tömb I. emelet, 1.29, 1.30.
Dékáni Tanácsterem*

11:00 – 11:10: Az Ankét megnyitása.

A résztvevők köszöntése: **Michaletzky György**, az ELTE TTK dékánja.

11:10-13:00: *Elnök: Kiss Ádám, ELTE*

11:10 – 12:00: **Ángyán József** politikai államtitkár:

„A környezetpolitika aktuális céljai, eszközei, lehetőségei”

12:00-13:00: **Kerekasztal-megbeszélés:**

A felsőoktatási környezeti képzés általános helyzetének áttekintése, kilátások, lehetőségek, nehézségek.

A felsőoktatási törvény koncepciója. A várható változások hatása a környezeti és környezettudományi képzésre, a környezettan tanárképzésre.

A gyakorlati képzés a környezeti képzésben

13:00- 14:30 *Ebéd a Budapesti Műszaki Egyetem menzáján (Goldmann étterem)*

14:30-16:10: *Elnök: Padisák Judit, Pannon Egyetem*

Helyszín: *ELTE TTK Lágymányosi Campus, Északi Tömb földszint 100/A terem*

14:30-15:00 **Plenáris előadás:**

Szarka László (NyME-MTA):

„Melyek a legjelentősebb globális környezeti problémák?”

15:00-16:10: **Tapasztalatok a környezettan BSc képzésről**

Intézményi beszámolók

Debreceni Egyetem: Lakatos Gyula

Atomki: Csige István

Eger, Eszterházy Károly Főiskola: Kárász Imre

ELTE: Weiszbürg Tamás

Kolozsvár, Sapientia. EMTE: Urák István, Mócsy Ildikó

Nyíregyházi Főiskola: Kiss Ferenc

16:10-16:30 Kávészünet

16:30-18:00: Elnök: Kárász Imre, Eszterházy Károly Főiskola, Eger

Intézményi beszámolók (folytatás)

Nyugat-Magyarországi Egyetem

Sopron: Rétfalvi Tamás

Savaria Központ: Béres Csilla

Szeged, SzTE

TTK: Rakonczai János

JGyTF: Gálfi Márta

Veszprém, Pannon Egyetem: Padisák Judit

18:30-22:00 Vacsora és kötetlen beszélgetés az Ásványtárban (Déli Épület, földszint)

December 4. (szombat)

*Helyszín: ELTE TTK Lágymányosi Campus, Északi Tömb I. emelet, 1.29, 1.30.
Dékáni Tanácsterem*

9:00-11:30: Elnök: Kiss Ferenc, Nyíregyházi Főiskola

9:00-9:30: Plenáris előadás

Mócsy Ildikó (Kolozsvár): „Gondolatok a természettudományok történetéhez”

9:30-11:30: Tapasztalatok a mesterszakon és a tanárképzésben

- MA tanári szak (környezettan szakképzettségének) eddigi tapasztalatai – Az érintett intézmények rövid beszámolóit (pl. teljes idejű és részesítéses képzések, létszámok, szakmai szigorlat eddigi tapasztalatai, stb.).
- Hozzászólások:

Gálfi Márta (SzTE)

Lakatos Gyula (DE)

Szabó Mária (ELTE)

11:30-11:45: Kávészünet

11:45-13:00: Elnök: Szabó Mária, ELTE

Az Anket munkájának összegzése és értékelése.

Állásfoglalás kialakítása a Nemzeti Erőforrás-fejlesztési- és a Vidékfejlesztési Minisztériumok, valamint TTK-k Dékani Kollégiuma részére.

13:00-13:45: Pizza-ebéd (Dékáni Tanácsterem)

14:00-15:30: Az ELTE TTK Természettudományi Múzeumának és az Ásványtárnak a megtekintése

15:30 órától: Hazautazás

2. Melléklet: A Sapientia EMTE képviselőinek javaslata

Hozzászólás a kerekasztal megbeszéléshez

A felsőoktatási környezeti képzés általános helyzetének áttekintése, kilátások, lehetőségek, nehézségek. A felsőoktatási törvény koncepciója, tanárképzés, környezettudomány.

Célok:

- magas szintű oktatás, különös tekintettel az épített környezet és ezen belül a belső környezetre, szakemberképzés,
- az egyetem több legyen, mint egy oktatási központ, nevelés, szoros kapcsolat tanár-diák között,
- a Sapientia Erdélyi Magyar Tudományegyetem egyik szellemi központtá váljon,

Célok megvalósításának érdekében:

- az oktatók elhivatottsága, felkészültsége (ma minden oktató vagy dr. vagy doktorandusz), lehetőség szerint sok laboratóriumi gyakorlat és terep
- Két éven keresztül, azaz négy szemeszterben tanulnak magyar történelmet, magyar kultúra történelmet,
- kutató munkában való részvétel,
- az eredmények közzlése konferenciákon,
- az egyetemi szervező munkában való bekapcsolódás,
- közös kirándulások, az évenként megrendezendő karácsonyi ünnepség, a közös sportesemények erősítik a tanár-diák kapcsolatot,
- hagyomány tiszteletünket igazolja, hogy egyetemünk néhai rektorának emlékét megőrizzük és a fiatalabb generációk is emlékezzenek egyetemünk megálmodójára, létrehozójára és haláláig rektorára, javasoltuk, hogy az EMTE kolozsvári kar könyvtára TONK SÁNDOR nevét viselje. Ünnepléses keretek között zajlott le a névadás (2006-ban), és azóta minden évben megrendezzük a könyvtári napokat, ahol kitüntetésben részesülnek a legszorgalmasabbak,
- az egyetemünk elismertségének érdekében együtt működtünk az EME, EMT és EMKE szervezetekkel és a Babes-Bolyai tanáraival,
- 2003-2009 között megszerveztük, a kéthavonta megtartott Egyetemi Estéket és a Minden Tudás Egyetemét Erdélyben, amelyeken magyarországi és hazai neves kutatók, egyetemi tanárok tartottak előadásokat. Ezeknek a rendezvényeknek ajtaja nyitva volt mindenki számára, plakátokon, rádióban és a helyi TV-ben hirdettük,
- Eredményeink között van a Kárpát-medencei Környezettudományi Konferencia életre hívása, amelynek 2011-ben, a VII.-nek, újból a Környezettudományi Tanszék lesz a házigazdája. Az évente megrendezendő konferencia páratlan számú eseménye Kolozsváron és a páros számúak a Kárpát-medence egyik egyetemén zajlik, és amelyekben a mi szakunk társszervezőként vesz. A II. Pécsen, IV. Debrecenben és VI. Nyíregyházán került megrendezésre. Az első konferencia 40 létszámmal indult és ma már a VII. rendezvényem 190 a bejelentkezők száma és ennek 48 % PhD diák és hallgató.

Nehézségek

- egyszerre megfelelni a magyarországi oktatási törvényeknek, mint támogatóknak és a román oktatási törvényeknek
- kezdeti nehézség: oktatási felület, laboratórium hiánya,

- vegyszerek beszerzése,
- a tantestület kialakítása, vendégtanárok és óraadók foglalkoztatása,
- a négyéves oktatás átalakítása 3 évesre, a Bolognai rendszernek megfelelően
- az akkreditáció megszerzése, mert Romániában a működési engedély és az akkreditálás különbözik (8 évi működés után lehet csak elnyerni). Az egyetemünk akkreditálásáig, végzőseink a Babes-Bolyai Tudományegyetem Környezettudományi Tanszékén vizsgáznak a diploma megszerzéséért (az első két évben az államvizsga megvédése román nyelven folyt).
- az évenként változó tanügyi törvényekhez való alkalmazkodás
- a diák létszám csökkenése:
 - o kezdetben versenyvizsga alapján vettük fel a hallgatókat, de mivel az egyetemeken megszűnt a felvételi, a diákok nem vállalták a megmérettetést, kevés diák jött a szakra tudatosan, főképpen a másodszakos diákokra lehetett számítani,
 - o az általunk indított szak, a környezettudomány, nem volt Kolozsváron, 2002 második felében elindult az oktatás román nyelven, majd két évre rá magyar nyelven, így a szülők az akkreditációval rendelkező egyetemre irányították a gyermekeket,

Megoldások, nehézségek leküzdése:

- oktatási felület, igaz bérelt épületben, de létezik, van saját laboratóriumunk
- ma már kialakított tanszék létezik,
- diáklétszám növelésére:
 - o erőfeszítések, kampány utak, előadások a tanárok részéről a diák létszám növeléséért,
 - o nyílt napok szervezése

Javaslatok

A nemzetközi irodalom ismerete, a külföldi gyakorlati tapasztalatok és a már 10-12 éve működik külföldi egyetemeken környezettudományi szakán végzett kutatások, segítséget nyújthatnak nekünk a környezet tudomány műveléséhez, de nem helyettesíthetik a helyi, a hazai környezeti problémák, megismerését, és a felmerülő problémák megoldásait, egy adott helyzetben a beavatkozási lehetőségeknek feltárását.

- megerősíteni és kiterjeszteni a kapcsolatot a környezettudományi szakokkal, karokkal és erre lehetőséget ad az egyetemek között aláírt keretegyezmény,
- megteremteni a lehetőséget a mesteri és doktori iskolákban való részvételre
- megszervezni a diák-tanár cseréket
- közös, kölcsönösen elismertett tanárképzés
- közös államvizsga dolgozatokat kiírni
- közös pályázatokat kidolgozni és részt venni benne

Ezek megvalósításának érdekében: javasolnánk egy konzorcium létrehozását, amely egyesítené a környezettudományi tanszékeket, kutatócsoportokat és olyan laboratóriumokat állítanánk fel, amelyek megfelelnek a mai technikai követelményeknek. A laboratóriumok profilját az adott térségre jellemző környezeti probléma adná. A laboratóriumok felszerelésére pályázati úton lehetne anyagi fedezetet találni.

A Sapientia Erdélyi Magyar Tudományegyetem képviselői:

Mócsy Ildikó és Urák István

3. Melléklet: A résztvevők listája

A 9. Felsőoktatási Környezettudományi Képzési Ankét résztvevői

Angyal Zsuzsanna – tanársegéd, ELTE
Ángyán József – egyetemi tanár, Vidékfejlesztési Minisztérium, Parlamenti államtitkár
Béres Csilla – főiskolai tanár, Nyugat-Magyarországi Egyetem
Csige István – tud. főmunkatárs, MTA Atommagkutató Intézet és Debreceni Egyetem
Csorba Ottó - mérnök, ELTE
Farsang Andrea - egyetemi docens, Szegedi Tudomány Egyetem
Gálfi Márta - főiskolai tanár, Szegedi Tudomány Egyetem
Ilosvai György – adjunktus, Szegedi Tudomány Egyetem
Kárász Imre - egyetemi tanár, Eszterházy Károly Főiskola
Keveiné Bárány Ilona - egyetemi tanár, Szegedi Tudomány Egyetem
Kiss Ádám – egyetemi tanár, Centrumvezető, ELTE
Kiss Ferenc – dékán, főiskolai tanár, Nyíregyházi Főiskola
Lakatos Gyula – egyetemi docens, intézetigazgató, Debreceni Egyetem
Machon Attila – tanársegéd, ELTE
Márialigeti Károly – egyetemi docens, intézetigazgató, ELTE
Mócsy Ildikó – egyetemi tanár, Sapientia Erdélyi Magyar Tudományegyetem
Padisák Judit – egyetemi tanár, intézetigazgató, Pannon Egyetem
Pávó Gyula - mérnök, ELTE
Posta József - egyetemi tanár, Debreceni Egyetem
Rakhely Gábor – egyetemi docens, Szegedi Tudomány Egyetem
Rakonczai János - egyetemi docens, intézetigazgató, Szegedi Tudomány Egyetem
Rétfalvi Tamás - egyetemi docens, intézetigazgató, Nyugat-Magyarországi Egyetem
Szabó Csaba – egyetemi docens, ELTE
Szabó Mária – egyetemi tanár, intézetigazgató, ELTE
Szarka László - egyetemi tanár, Nyugat-Magyarországi Egyetem - MTA
Tasnádi Péter – egyetemi tanár, ELTE
Tóth Erzsébet – tanársegéd, ELTE
Ujfaludi László - egyetemi tanár, Eszterházy Károly Főiskola
Urák István – tanszékvezető, Sapientia Erdélyi Magyar Tudományegyetem
Üveges Viktória - egyetemi tanársegéd, Pannon Egyetem
Vallner Judit - főiskolai docens, Nyíregyházi Főiskola
Weiszburg Tamás - egyetemi docens, ELTE